

Ym Kirjaamo

Lähettäjä: marjut.vartiainen@pty.fi
Lähetetty: 8. huhtikuuta 2010 15:46
Vastaanottaja: Ym Kirjaamo
Kopio: Kaisa Mansikkamäki; ilkka.nieminen@pty.fi; Merja Söderström; osmo.laine@pty.fi
Aihe: Päivittäistavarakauppa ry:n lausunto jätelaista
Liitteet: Jätelakilausunto.pdf; EnergiansäästölamputPTY.pdf; 20100407085435059.pdf

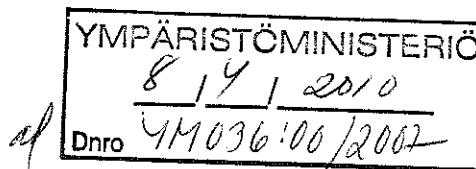
Hei

Ohessa Päivittäistavarakauppa ry:n lausunto sekä kaksi liitettä.

Terveisin

Marjut Vartiainen

Marjut Vartiainen
Johdon assistentti
Päivittäistavarakauppa ry
PL 340, 00131 Helsinki
Eteläranta 10, 5. krs, 00130 Helsinki
Puh. (09) 1728 6115/040 8333515
Fax (09) 1728 6120
Sähköposti: marjut.vartiainen@pty.fi
Internet: www.pty.fi

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

8.4.2010

Ympäristöministeriö

kirjaamo.ym@ymparisto.fi

Viite: Lausuntopyyntö 9.3.2010, Dnro YMO36:00/2007

Lausunto jätelakia valmistelevan työryhmän ehdotuksesta jätelaiksi ja laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Ympäristöministeriö on pyytänyt lausuntoja ministeriön asettaman ns. Jälki-työryhmän ehdotuksista jätelaiksi ja laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta. Päivittäistavarakauppa ry PTY toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Aluksi

Lakiehdotus on viimeistelemätön ja siinä on paljon ristiriitaisuuksia ja epäselvyyksiä. Lakiesityksestä puuttuvat säännökset monista osapuolten vastuista ja velvoitteista, jotka jätetään valtioneuvoston asetuksissa säädettäväksi. Tämä on ristiriidassa perustuslain 80 §:n kanssa, jossa säädetään, että yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista on säädettävä laissa.

EU-jätedirektiivin (2008/98/EY) lähtökohtien mukaisesti jätelain tulisi keskittyä ympäristö- ja terveyshaittojen torjumiseen. Siinä tulisi määrittää tähän liittyvät toimijoiden velvoitteet ja tavoitteet, joita työryhmän tuottajavastuujasto käsitteli ja joista se esitti yksimieliset ehdotukset. Nämä ehdotukset ja erityisesti pakkausten tuottajavastuun osalta tuottajavastuuta koskevat säännökset on perustelematta muutettu.

Lakiehdotus ei myöskään millään tavalla ota huomioon täyden tuottajavastuun rinnakkaisten kierrätysjärjestelmien aiheuttamia lisäkustannuksia eikä ympäristöhaittoja.

1. Tuottajavastuukysymykset (6 luku)

1a. Pakkausten materiaaliikohtainen tuottajavastuu

Jätelain valmistelussa on esitetty, että pakkausten osittaista tuottajavastuuta koskevasta säännöksestä luovuttaisiin. PTY toteaa, että osittaisessa tuottajavastuussa on itse asiassa kysymys pakkausmateriaaliikohtaisesta tavoitteeseen perustuvasta tuottajavastuusta, mikä yhdessä kuntien jätehuoltovelvoitteen kanssa muodostaa täyden tuottajavastuun.

Päivittäistavarakauppa ei hyväksy tuottajavastuuseen esitettyjä muutoksia, joilla vaarannetaan nykyinen, 1990-luvun puolivälistä saakka tehokkaasti toiminut

8.4.2010

pakkausten hyötykäyttöjärjestelmä, jossa on saavutettu EU:n pakkausedirektiivistä seuraavat kierrätys- ja hyötykäyttötavoitteet ympäristön ja talouden kannalta parhaimmalla mahdollisella tavalla.

Katsomme, että lakia tulee muokata EU:n jätepuitedirektiivin mahdollistamalla tavalla siten, että pakkaajat ja pakkausten maahantuojaat vastaavat EU:n pakkaus- ja pakkausjätedirektiivin mukaisten kierrätys- ja hyötykäyttövaatimusten toteuttamisesta. Tällöin asumisessa syntyvä pakkausjäte on pääosin kuntien vastuulla. Lain tasolla tulisi selkeästi määritellä eri osapuolten velvollisuudet ottaen huomioon edellä mainittu perustuslain 80 §:n vaatimus.

Pakkausten materiaali- ja tuottajavastuuta sekä tuottajien ja kuntien yhteistyötä kehitettäessä on kiinnitettävä huomiota alueellisista vastaanottopaikoista koostuvan keräysverkoston kustannustehokkaisuuteen ja ympäristöä mahdollisimman vähän kuormittaviin toimintamalleihin. Mielestämme palvelutasosta ei tule antaa erillistä säännöstä, esim. valtioneuvoston asetuksena säännöksi tuottajan järjestämien vastaanottopaikkojen määrästä, vaan käytännön kierrätysratkaisut on järkevää jättää pakkausalan tuottajayhteisöjen, kaupan ja teollisuuden, kuntien sekä kunnallisten jätelaitosten keskenään sovittaviksi.

Tällöin jätelakiesityksen 35.1 §:ssä on tarvittavien vastaanottopaikkojen määrää alueittain arvioitaessa otettava ensisijaisesti huomioon kuluttajien olemassa olevat **asiointi- ja kierrätyspalveluiden käyttötottumukset** sekä seuraavat asiat:

- väestötiheys,
- pakkausten määrä, niiden laji
- olemassa olevat jakelijoiden, tuottajayhteisöjen sekä kuntien järjestämien vastaanottopaikkojen määrät,
- pakkausten vastaanotosta ja kuljetuksesta aiheutuvat ympäristövaikutukset ja kustannukset sekä
- uudelleenkäyttöä, kierrätystä, hyödyntämistä ja muuta jätehuoltoa koskevien tavoitteiden saavuttaminen.

Päivittäistavarakauppa on tehnyt jo kauan yhteistyötä kuntien jätelaitosten kanssa pakkausten talteenoton tehostamiseksi perustamalla kauppojen yhteyteen pakkausten vastaanottopaikkoja eli ekopisteitä. Parhaillaan PTY, Jätelaitosyhdistys ja tuottajayhteisöt laativat valtakunnallista ohjeistusta myymälöiden yhteyteen sijoitettujen ekopisteiden toimivuuden tehostamiseksi.

PTY kartoittaa yhteistyössä PYR:in, tuottajayhteisöjen ja Jätelaitosyhdistyksen kanssa pakkausten vastaanottopaikat. Sen mukaan Suomessa on noin 7 500 pakkausten vastaanottopaikkaa, joista kaupan toimipaikkojen yhteydessä on noin 900 ja joista taas noin 680 on PTY:n jäsenyritysten myymälöiden yhteydessä. Pakkausten vastaanottopaikkoja eli ekopisteitä on useimpien jäsenyritysten suuryksiköiden yhteydessä, joiden myynti kattaa valtaosan päivittäistavaroiden myyntivolyymista. Asiakkaat käyttävät ekopisteitä asiointinsa yhteydessä, joten suuryksiköiden yhteydessä olevista ekopisteistä saadaan myös parhaat pakkausvolyymit. Kaupan ekopisteverkosto yhdessä tuottajayhteisöjen ja kuntien pakkausten vastaanottopaikkojen kanssa toteuttaa valtakunnalliset kierrätyspistetavoitteet.

8.4.2010

Ekopisteprojektin tavoitteena on tehostaa pakkausten vastaanottopaikkojen toimivuutta, näkyvyyttä ja tunnettavuutta ja sitä kautta niiden saavutettavuutta. PTY pitää ensisijaisen tärkeänä sitä, että toiminta perustuu ympäristöllisesti ja taloudellisesti parhaisiin mahdollisiin ratkaisuihin. Edellä esitetyn perusteella lainsäädännössä tulee ottaa huomioon ja edistää nykyisen pakkausten vastaanottopaikkojen verkoston toimintaa eikä edellyttää päällekkäisen verkoston rakentamista, mikä johtaisi turhiin ja kalliisiin investointeihin.

1b. SE-laitteiden vastaanotto myymälään

Täyden tuottajavastuun jakaminen tuottajien ja kuntien jätelaitosten kesken on pakkausten osalta perusteltu. SE-laitteiden osalta käytännön tilanne on toinen. Tässä yhteydessä PTY pitää hyvänä, että jätelain kokonaisuudistuksessa selkiytetään vastuunjakoa ja edellytetään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajien yhteistyötä kierrätyksen tehostamiseksi. Jätelakiehdotus toteaa selkeästi ja yksiselitteisesti, että tuottajalla on vastuu järjestää markkinoille saattamiensa tuotteiden jätehuolto ja vastata siitä aiheutuvista kustannuksista, mukaan lukien kuljetuskustannukset myymälästä (ehdotuksen 33.1 § ja 35.2 §).

Jälki-työryhmälle 8.12.2009 toimittamassaan allekirjoituspöytäkirjassa jakelijat ja tuottajat sitoutuvat kehittämään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keräystä ja tiedotusta tavoitteenaan taata kuluttajalle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY (SER -direktiivi) 5 artiklan 2 (b) kohdassa mainittu loppukäyttäjän kannalta helppo ja maksuton palautusjärjestelmä. (liite)

PTY:n näkemyksen mukaan uudessa jätelaissa tulee hyödyntää täysimääräisesti SER -direktiivin mahdollisuus järjestää vastaanotto myös muualla kuin myymälässä, jos se on loppukäyttäjälle yhtä vaivatonta kuin vastaanotto myymälässä.

Koska uuden laitteen ostaminen ja vanhan laitteen palauttaminen ovat yleensä kuluttajalle kaksi erillistä tapahtumaa, jätelaissa on tarpeetonta vaatia jakelijan vastaanottopaikan sijaitsevan vain myyntipisteen läheisyydessä. SER -direktiivin 5 artiklan 2 (b) kohdan edellyttämä palautuksen helppous liittyykin siten mielestämme enemmän kuluttajan asuinpaikan kuin myymälän sijaintiin, jolloin tulisi sallia vastaanottopaikan sijoittaminen kuluttajan asuinpaikan lähelle.

Tämän vuoksi PTY esittää, että jätelakiesityksen 39 §:n 1 momentin 2 luetelmakohta muutettaisiin seuraavasti: "kotitaloudesta peräisin olevat ja niihin rinnastettavat sähkö- ja elektroniikkalaitteet, joiden tilalle ostetaan uusi vastaava laite; jakelija voi järjestää vastaanoton myös muussa paikassa siten, että sähkö- ja elektroniikkaromun palauttaminen ei tule loppukäyttäjän kannalta vaikeammaksi ja että järjestelyt säilyvät maksuttomina loppukäyttäjille."

Perustelumuistiosta tulisi poistaa maininta siitä, että jakelijan tulisi järjestää SE-laitteiden vastaanotto ensisijaisesti omissa tiloissaan. Vastaanoton järjestämistä muissa kuin myymälän tiloissa tukee myös työturvallisuus- ja terveysnäkökulmat.

8.4.2010

Kuluttajalta palautuvien energiansäästölamppujen vastaanottoon elintarvikehuoneistoissa liittyy terveysriskejä, minkä vuoksi energiansäästölamppuja ei tulisi palauttaa alle 2500 myyntineliömetrin suuruisiin elintarvikehuoneistoihin. Tätä suuremmissa hypermarket-kokoluokan myymälöissä myydään monia sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jolloin myös energiansäästölamppujen vastaanotto voidaan järjestää elintarviketurvallisuutta vaarantamatta selvästi elintarvikkeista erillään.

Evira katsoo lausunnossaan 2.3.2010, ettei käytettyjä energiansäästölamppuja voi sallia palautettavaksi elintarvikehuoneistoon eikä niitä voi kuljettaa elintarvikkeiden kanssa samassa kuormatilassa (liite).

1c. Tuottajan rekisteröitymisen varmistaminen (40§)

Jätelakiesityksen 40 §:n mukaan "tuotteen jakelijan on ennen tuotteen jakelua varmistauduttava, että tuottaja on merkitty tuottajarekisteriin. Tuottajan on ennen tuotteen jakelua ilmoitettava jakelijalle kuulumisestaan tuottajarekisteriin".

Päivittäistavarakaupan näkökulmasta säännöksen tavoite - vapaamatkustuksen ehkäiseminen – on hyvä. Jakelijalla ei kuitenkaan ole mahdollisuutta varmistua tavarantoimittajan tuottajavastuun täyttymisestä. Näin ollen 40 §:n ensimmäinen virke pitäisi poistaa jätelakiesityksestä. Säännöksen tavoite voidaan saavuttaa asettamalla tuottajalle velvollisuus ilmoittaa jakelijalle kuulumisestaan tuottajarekisteriin.

1d. Tuottajayhteisö ja sen toiminta (47§)

Jätelakiesityksen 47 §:n mukaan vain tuottajat voivat perustaa tuottajayhteisön ja kuulua siihen. PTY ottaa kantaa asiaan pakkausten tuottajien näkökulmasta, joita lain mukaan ovat ammattimaiset tuotteen pakkaajat tai pakatun tuotteen maahantuoja. Tällä hetkellä pakkausalan tuottajayhteisöihin kuuluvat tuottajien ja niitä edustavien yhteisöjen lisäksi pakkauksia valmistava teollisuus sekä eräissä tuottajayhteisöissä myös jätealan operaattoreita.

PTY esittää, esityksen rajoitus pitäisi poistaa ja korvata tuottajavastuujaoston esittämällä säännöksellä. Tämän mukaisesti pakkausten tuottaja voi huolehtia tuottajavastuuvollisuuksistaan yhteistoiminnassa muiden tuottajien ja toimijoiden kanssa siten, että pakkausten tuottajat keskenään tai yhdessä muiden toimijoiden kanssa perustavat tuottajayhteisön, liittyvät hyväksytyyn yhteisöön tai tekevät sopimuksen hyväksytyn tuottajayhteisön kanssa.

Pakkausteollisuuden mukana olo tuottajayhteisöissä varmistaa hyötykäyttötavoitteiden tehokkaan saavuttamisen. Koko ketjun kattavan tehokkaan järjestelmän turvaaminen edellyttää näkemysemme mukaan sitä, että pakkausalan tuottajayhteisöihin tulee voida kuulua myös tuottajia edustavia yhteisöjä, jakelijoiden edustajia sekä pakkausteollisuuden edustajia.

8.4.2010

2. Juomapakkaukset (14 luku)

Yleisesti on todettava, että juomapakkausjärjestelmää koskevien säännösten suhde yleiseen pakkausten tuottajavastuun sääntelyyn on epäselvä ja sen vuoksi olisi tarkoituksenmukaista siirtää ne tuottajavastuuta koskevaan 6 lukuun.

2a. Juomapakkausten palautusjärjestelmän perustaminen ja järjestelmään liittyminen (122 §)

Juomapakkausten valmisteverosta annetussa laissa (1037/2004) säädetty verovelvollinen tai juomapakkausten tuottaja, joka kuuluu tuottajavastuun piiriin 34 §:n 1 momentin nojalla, voi perustaa yksin tai yhdessä muiden verovelvollisten tai juomapakkausten tuottajien kanssa panttiin perustuvan juomapakkausten palautusjärjestelmän.

Juomapakkausten palautusjärjestelmässä velvoitteet on jaettava tuottajien ja verovelvollisten kesken tasapuolisesti toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen.

Esityksen perustelujen mukaan verovelvollinen ei välttämättä ole sama taho kuin palautusjärjestelmään kuuluva pakkaaja/valmistaja tai maahantuoja. Verovelvollinen voi olla myös tukkukauppaa harjoittava yritys, vähittäismyyjä tai tuotteiden käyttäjä. Jatkossa siis näilläkin olisi mahdollisuus liittyä jäseniksi järjestelmiin, jotka ottavat uusia jäseniä.

Katsomme, että jäseneksi hyväksymisen ehdot on jätettävä juomapakkausten palautusjärjestelmien ylläpitäjän harkintaan. Hyväksymisen ehtona on voitava olla verovelvollisuuden lisäksi se, että jäsen on järjestelmässä mukana myös toimijana.

2b. Juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluvien pakkausten merkinnät (124§)

Juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluviin juomapakkauksiin on merkittävä pantin määrä ja se, että ne kuuluvat hyväksytyyn juomapakkausten palautusjärjestelmään. Pirkanmaan ELY-keskus voi myöntää poikkeuksen merkintävelvollisuudesta, jos juomapakkauksia ei luovuteta kuluttajille eikä merkintöjen puuttuminen olennaisesti vaikeuta juomapakkausten palauttamista.

Perustelujen mukaan poikkeusta tulisi tulkita suppeasti ja käytännössä se kattaisi lähinnä ammattikäyttöön eli ravintoloihin, hotelleihin sekä ateria- ja pitopalveluihin päätyvät juomapakkaukset.

Maahantuojoilla ei ole mahdollisuuksia vaikuttaa tuotteen alkuperämaassa valmistettuihin etiketteihin ja vaatia niihin esitettyä panttimerkintää. Suomessa tehtynä jälkimerkintä nostaa tuotteen kustannuksia. Lisäksi se katsottaisiin kilpailun esteeksi EU:n sisämarkkinoilla.

8.4.2010

Näin ollen esitämme, että vaatimuksesta panttimerkinnästä ja pantin määrästä tulee määrätä juomapakkausten palautusjärjestelmän säännöissä.

2c. Pantillisten juomapakkausten jakelijan velvollisuudet (125§)

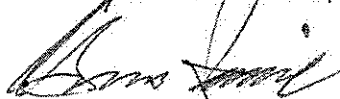
Pantillisten juomapakkausten jakelijan on otettava vastaan samaan järjestelmään kuuluvat tyhjät juomapakkaukset ja maksettava palauttajalle pantti.

Näin ollen pienetkin vastaanottopisteet joutuvat vastaanottamaan myymiään juomapakkauksia. Vaikka tämä onkin voimassa olevan lain ja tuottajavastuun periaatteiden mukaista, saattaa se johtaa kohtuuttomiin vastaanottomääriin pienissä myymälöissä kuten kioskeissa.

Esitämme lainkohdan muuttamista siten, että pantillisissa juomapakkauksissa myytävien, eräiden juomapakkausten valmisteverosta annetussa laissa (1037/2004) tarkoitettujen juomien vähittäismyyjän ja muun jakelijan on otettava näiden juomien ostajalta vastaan myynnissä olevaan määrään nähden kohtuullinen määrä tyhjiä juomapakkauksia.

Kunnioittavasti

Päivittäistavarakauppa ry

Osmo Laine
toimitusjohtaja

Valvontaosasto
Hygieniayksikkö

Pvm/Datum/Date
2.3.2010

Dnro/Dnr/ DNo
995/0900/2010

Päivittäistavarakauppa ry
Ilkka Nieminen

Eteläranta 10
00130 Helsinki

Viite Lausuntopyyntönne sähköpostitse 16.2.2010

Asia Käytettyjen energiansäästölamppujen palautus myyntipaikkaan sekä paluukuljetukset elintarvikekuljetusvälineissä

Päivittäistavarakauppa ry on pyytänyt lausuntoa Elintarvikeeturvallisuusvirasto Eviralta käytettyjen energiansäästölamppujen palauttamisesta elintarvikehuoneistoon sekä niiden paluukuljetuksista elintarvikekuljetusvälineissä.

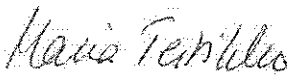
Eviran vastaus käytettyjen energiansäästölamppujen palauttamisesta elintarvikehuoneistoon ja paluukuljetuksista on seuraava:

Energiansäästölamput ovat ongelmajätettä niiden sisältämän elohopean vuoksi. Rikkoutuessaan lamput voi vapautua ympäristöön elohopeaa. Elohopea voi huoneenlämmössä vähitellen muuttua kaasumaiseen olotilaan, joka on vaarallinen ympäristömyrky.

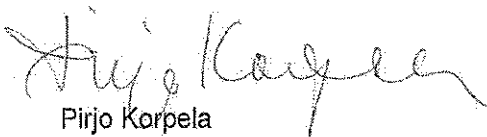
Edellä mainitun perusteella Evira katsoo, että käytettyjä energiansäästölamppuja ei voi sallia palautettavaksi elintarvikehuoneistoon eikä niitä voi kuljettaa elintarvikkeiden kanssa samassa kuormatilassa. Käytettyjen lamppujen rikkoutuessa elohopeaa voi vapautua elintarvikehuoneistoon, jolloin sekä kuluttajat että elintarvikkeet voivat altistua elohopeahöyrylle. Samoin kuljetusvälineen kuormatilassa elintarvikkeet voivat altistua elohopeahöyrylle kuljetuksen aikana, jos lamppuja rikkoontuu keräysastiasa. Lisäksi elintarvikkeiden saastumisriskiä kuljetuksen yhteydessä lisää kylmäkoneen tuottama voimakas ilmavirtaus. Myös kuljetusvälineen kuljettajan työturvallisuus vaarantuu jakelukuljetuksen aikana, jos elohopeahöyryä on kuljetusvälineen kuormatilassa.

Asiasta on säädetty yleisessä elintarvikehygieniasäätöksessä (EY) N:o 852/2004, liite II, luku IV, kohta 5 ja 6 sekä liite II, luku IX, kohta 3. Lisäksi elintarvikkeen turvallisuudesta ja hygieenisestä laadusta on säädetty kansallisesti elintarvikelain 1 §:ssä kohdissa 1 ja 3, 7 §:n 1. momentissa ja 11 § 1. momentissa. Lisäksi asiaa on tarkennettu maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 28/2009 4 § 1. momentissa sekä 19 § 1. - 3. momentissa.

Osastonjohtaja

Maria Teirikko

Ylitarkastaja

Pirjo Korpela

JÄLKI-työryhmälle

Tuottajayhteisöjen ja jakelijoiden yhteinen näkemys sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keräyksen ja tiedotuksen kehittämisestä

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY artiklassa 5 (b) todetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (SER) seuraavaa:

"Jakelijat ovat uutta tuotetta toimittaessaan vastuussa sen varmistamisesta, että tällainen romu voidaan palauttaa jakelijalle vähintään maksutta lukumääräisen vastaavuuden pohjalta, edellyttäen että romu vastaa tyypiltään myytyä laitetta ja sitä on käytetty samaan tarkoitukseen. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä säännöksestä, jos varmistetaan, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttaminen ei täten tule loppukäyttäjän kannalta vaikeammaksi ja että järjestelyt säilyvät maksuttomina loppukäyttäjille. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle."

Tuottajayhteisöt ja jakelijat sitoutuvat kehittämään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keräystä ja tiedotusta tässä kirjeessä kuvatulla tavalla tavoitteenaan taata kuluttajalle direktiivin 2002/96/EY artiklassa 5 (b) mainittu loppukäyttäjän kannalta helppo ja maksuton palautusjärjestelmä.

1 Tavoitteena kuluttajan, jakelijan ja tuottajayhteisöjen yhteinen etu

Tuottajayhteisöjen ja jakelijoiden yhteinen näkemys on, että jakelijan mahdollisuus osoittaa kuluttajalle muu vastaanottopaikka kuin myymälä tulee säilyttää jätelaissa, koska se on kuluttajan, jakelijoiden ja tuottajavelvoitteen etu seuraavista syistä:

1.1 Kuluttajan näkökulma

1. Kuluttaja voi palauttaa tuottajan tai kunnan ylläpitämään muuhun keräyspisteeseen kuin myymälä kerralla kaikki SE-laitteet ilman uuden vastaavan laitteen ostamista.
2. Asiantunteva palvelu sekä asianmukaiset ja turvalliset tilat vastaanotossa ovat saatavissa vain vastaanottoon erikoistuneessa keräyspisteessä, ei myymälässä.
3. Energiansäästölamppuja ja pieniä SE-laitteita on jatkossakin saatavissa myös sellaisissa myymälöissä, jotka eivät voi ottaa niitä vastaan.
4. Tehokas SER-keräysverkosto hyödyttää kuluttajaa, koska säästyneet resurssit voidaan käyttää verkoston ylläpitoon ja tiedotukseen.

1.2 Jakelijan näkökulma

1. Myymälöissä ei ole tilaa jätteenä käytöstä poistuville SE-laitteille.
2. Myymälöissä ei ole SE-laitteiden vastaanotossa tarvittavaa ammattitaitoa.
3. SE-laitteiden vastaanotto vaarantaisi asiakkaiden ja työntekijöiden turvallisuuden. Päivittäistavarakaupassa elintarviketurvallisuus vaarantuisi.
4. SE-laitteiden vastaanoton edellyttämä asiakaspalvelu vaatisi lisätyövoimaa myymälöihin. Lisätyövoiman kustannuksen kuluttaja joutuu maksamaan tuotteen hinnassa.
5. Erilaiset käytännöt SE-laitteiden sekä paristojen ja akkujen palautuksissa sekä vaadittu asiakaspalvelu aiheuttaisivat ongelmia kaupan henkilökunnan ja asiakkaiden välillä.
6. Kaupan henkilökunnan ammattitaidon kehittäminen SE-laitteiden vastaanottoa varten on hankalaa ja kallista, koska koulutus koskisi myymälöiden henkilökuntaa hyvin laajasti.
7. SE-laitteiden keräily myymälästä aiheuttaisi ympäristörasitusta ja lisätyötä.

1.3 Tuottajayhteisön näkökulma

1. Kerättävän volyymin pirstaloituminen nykyistä huomattavasti useampaan keräyspisteeseen aiheuttaisi merkittävää lisäajoa erityisesti taajama-alueella, kuljetus tuottaisi CO₂ päästöjä vähintään kolminkertaisesti nykytilanteeseen nähden johtaen 8400 ylimääräisen hiilidioksiditonnin päästöihin.
2. SE-laitteiden imagon kannalta on hyvä, että keräys on kuluttajan ja ympäristön kannalta hyvin toteutettua ja tehokasta.

2 SER-keräysverkoston kehittäminen

2.1 Lamppujen keräysverkosto

Lamppujen osalta selvitetään nykyinen keräysverkosto, joka kaupan "vapaaehtois pisteet" ja jätelaitosten ongelmajätepisteet mukaan lukien on huomattavasti virallista SER-keräysverkostoa laajempi. Tästä verkostosta tiedotetaan alla olevan kohdan "2 SER-viestinnän kehittäminen" mukaisesti. Tuottajayhteisöt laativat tarvittaessa ohjeistuksen em. pisteille."

2.2 Nykyisen SER-keräysverkoston palvelutaso

Muiden SE-laitteiden osalta selvitetään joko yhteistyössä Jätelaitosten kanssa tai asiakastutkimuksiin erikoistuneiden yritysten avulla tehtävillä asiakaskyselyillä olemassa olevan verkoston palvelutaso ja sen asiakastarpeisiin vastaavuus.

Kyselyiden perusteella Yhteisöt tekevät yhteisen alueellisen kehittämissuunnitelman, joka toteutetaan vuoden 2010 kahden ensimmäisen neljänneksen kuluessa.

2.3 SER-tuottajayhteisöjen välinen yhteistyö

Keräily ja Logistiikka on kaikkien laiteryhmiä osalta saatettava mahdollisimman yhtenäiseksi (mieluiten yhteiseksi), jotta vältetään operatiivisia toimijoita hämmentäviä ja sekaannuksia aiheuttavia päällekkäisyyksiä.

Toiminnan on lisäksi oltava mahdollisimman kustannustehokasta, koska viime kädessä kaikki ylimääräiset kustannukset koituvat kaikkien ketjussa olevien (myös kuluttajien) vahingoksi. Yhteisöt etenevät tähänastisten selvitysten perusteella tekemiensä suunnitelmien mukaan ottaen huomioon kohdassa 2 mainitun kyselyn tulokset.

Clearingin vakiinnuttaminen normaaliksi käytännöksi on lähinnä tuottajayhteisöjen sisäinen asia, mutta sen puuttuminen aikaansaa ongelmia myös edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseen, joten yhteisöt sopivat osana muutosprosessia myös yhteisen ja pysyväisluontoisen clearingprosessin.

3 SER-viestinnän kehittäminen

SER-tuottajayhteisöiden ja jakelijoiden toimet rakentuvat neljästä osa-alueesta: SER-tuottajayhteisöiden viestinnän ja ohjeistuksen systematisoinnista, Internet-sivujen koordinoitua päivityksestä, SER-keräyspisteiden koonnista yhteen tietopisteeseen sekä kaupan tiedotuksen tehostamisesta.

3.1 SER-tuottajayhteisöjen viestinnän ja ohjeistuksen systematisointi

Tuottajayhteisöt tekevät yhdessä kuluttajille suunnattuja ohjeita, muun muassa miten ja missä kunnossa sähkö- ja elektroniikkalaitte palautetaan kierrätyspisteeseen. Kuluttajalle suunnattu viestinnässä keskitetään jatkossa Kierrätys.info -sivustolle tarkoituksenaan tehostaa SE-laitteiden kierrätyksen markkinointia, parantaa viestinnän tehokkuutta sekä selkiyttää sanomaa kuluttaja-asiakkaille.

3.2 Internet-sivujen päivitys

Internet-sivujen päivityksen tavoitteena on parantaa SER-tuottajayhteisöjen sekä niiden yhteistyökumppaneiden (esim. Jätelaitosyhdistys ry) sivustoilla olevaa informaatiota erityisesti energiansäästölamppujen ja loisteputkien keräyksen osalta.

3.3 SER-keräyspisteiden koonti yhdelle sivustolle

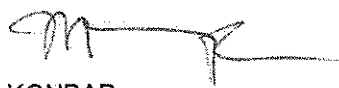
Eri SER-tuottajayhteisöjen alueelliset SER-keräyspisteet sekä ne kaupat, jotka vastaanottavat kuluttajilta/asiakkailta oston yhteydessä 1:1-periaatteella energiansäästölamppuja tai loisteputkia, kootaan samalle Internet-sivustolle.

3.4 Kaupan oma tiedotus

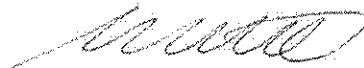
Kauppa lisää tiedotusta SE-laitteiden, erityisesti energiansäästölamppujen ja loisteputkien, osalta niin asiakaslehdissä kuin Internet-sivuillaan. Kauppa selvittää säännöllisesti kuluttajien tyytyväisyyttä SER-keräysjärjestelmän toimivuuteen. Myös tuottajayhteisöt lisäävät SER-keräysjärjestelmän palvelutasoa selvittäviä kyselyitä.

Helsingissä 8.12.2009

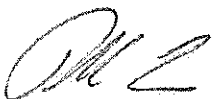
Allekirjoitukset

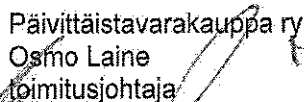
KONPAP ry
Veli-Matti Kankaanpää
toimitusjohtaja

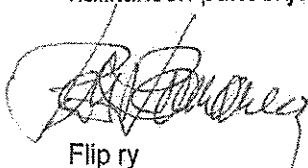
Teknisen Kaupan ja Palveluiden yhdistys
Markku Uitto
toimitusjohtaja

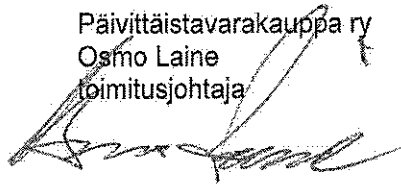
ERP Finland ry
Pekka Lindfors
hallituksen puheenjohtaja

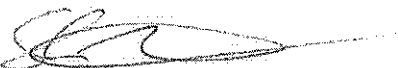
Päivittäistavarakauppa ry
Osmo Laine
toimitusjohtaja

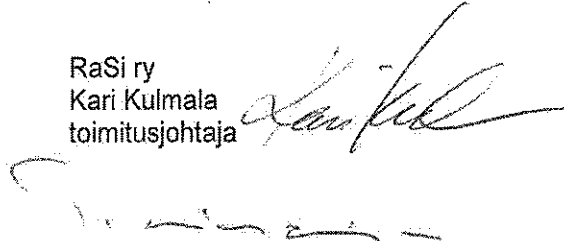
Flip ry
Pertti Raunamaa
asiamies

RaSi ry
Kari Kulmala
toimitusjohtaja

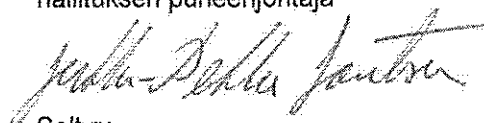
ICT-tuottajaosuuskunta
Sakari Hietala
hallituksen puheenjohtaja

SER-Tuottajayhteisö ry
Timo Laatikainen
hallituksen puheenjohtaja

Suomen Kaupan liitto
Juhani Pekkala
toimitusjohtaja

Selt ry
Jukka-Pekka Joutsen
hallituksen puheenjohtaja